

overbevise Folk om, at Bestyrelsesforholdene er saa gode, som de burde være. Det er utvivlsomt, at der ved Museet, som ogsaa fremhævet af den foregaaende Taler, mangler en museumskyndig Mand, som helt kan hellige sig Ledelsen af den Samling, der er eller burde være Nationens Stolthed, saa at den kan blive til Gavn og Glæde for Folket. I den Henseende er man i nøje Overensstemmelse med de to i højeste Grad museumskyndige Autoriteter, som jeg nævnede.

Jeg ser, at Bestyrelsen gør nogle Bemærkninger herom i sin Skrivelse og synes at være forundret over, at man nu har ønsket Ansættelse af en museumskyndig Mand. Det har imidlertid været fremme under de Forhandlinger, der har været ført i Kommunalbestyrelsens Udvalg, og under Forhandlingerne i Kommunalbestyrelsen og ogsaa paa anden Maade, at det netop har været det centrale i Kommunalbestyrelsens Krav, at man virkelig fik ansat en museumskyndig Mand, som helt kunde hellige sig den Livsopgave at varetage Museets Ledelse. Det bør naturligvis være en Mand, hvem man kan overdrage det fulde kunstneriske Ansvar for Samlingen. Hvis det er rigtigt, hvad de 4 Bestyrelsesmedlemmer siger i deres Skrivelse, at de ogsaa kan tænke sig noget i den Retning, er det muligt, at der derved aabnes Udvej til Forstaaelse mellem Parterne, men Kommunalbestyrelsen maatte da ogsaa have Garanti for, at den Kunstner og ganske særlig den Billedhuger, der til enhver Tid skulde have Sæde i Bestyrelsen, ikke greb ind i den museumskyndige Leders Dispositioner paa en saadan Maade, at hans Ansvar dermed forsvandt, blev bortluftet. Men det kan formentlig kun ske ved, at han faar det fulde kunstneriske Ansvar for Ledelsen, og ved, at Kommunalbestyrelsen faar en saa fyldig Repræsentation i Bestyrelsen, at den kan støtte den ansvarlige Leder overfor mulige Indgreb i hans Virksomhed fra anden Side. Dette har været Hovedtanken i det Forslag, som Bestyrelsens Formand, Raadmand Hage, har fremsat, og som ledsager det foreliggende Lovforslag. Det er mit Indtryk, at en selvsupplerende Bestyrelse som den, der sidder i Øjeblikket, i heldigste Tilfælde kun kan undlade at gøre Ulykker og aldeles ikke kan være tilfredsstillende for de Borgere, paa hvem den betydelige Pligt hviler at varetage Museumsbygningens Interesser. De to Ting, Bygningen og Indholdet, hører nøje sammen og bør høre sammen, og det synes

mig derfor, at det foreliggende Lovforslag er velbegrunder, idet det giver Adgang til, at man kan faa en 70 Aar gammel testamentarisk Bestemmelse forandret saaledes, at Kommunalbestyrelsen, som i Forvejen har Ansvaret, ogsaa det økonomiske, kan faa nogen Indfyldelse paa Driften af den Bygning, som rummer disse nationale Kunstskatte. Man bør ikke være udsat for, at Driften af Bygningen og Driften af Museet, som det er sket i Fortiden, kommer i Strid med hinanden.

Jeg har som Udvalgsmedlem i Kommunalbestyrelsen deltaget i de Forhandlinger, der har været ført med Museets Bestyrelse om Muligheden af en mindelig Ordning af Sagen. Disse Forsøg er strandede paa en efter min Mening i høj Grad umedgørlig Holdning af Bestyrelsens 4 Medlemmer; jeg har sjældent oplevet en mere umedgørlig Holdning nogetsteds. Derimod har det 5te Medlem af Bestyrelsen, den nuværende Raadmand Hage, hele Tiden kunnet se det urigtige i den nuværende Form for Ledelsen af Museet og har stillet det Forslag, som Kommunalbestyrelsen har sluttet sig til, og som danner Grundlaget for det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig at være beklageligt, at den Skrivelse, der foreligger fra Bestyrelsen, slutter med en Slags Krigserklæring overfor Københavns Kommunalbestyrelse, og det vidner, synes jeg, ikke om den varme Interesse for Kunsten, som de Herrer, der er satte til at varetage dens Tarv, burde lægge for Dagen. Det hedder nemlig i Slutningen af Bestyrelsens Skrivelse: „Ingen af os agter at blive i Bestyrelsen eller lade os genvælge til denne, saafremt Loven gennemføres“. Alligevel vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Skulde de Herrer saagaa deres Vej, maa man naturligvis finde sig deri. Det forekommer mig, at det Udkast, der findes i Bilaget, i alle Henseender tager de Hensyn til Kunsten, som man med Rette kan kræve. Der er derfor ingen Fare for, at Kunsten vil blive tilsidesat i den nye Bestyrelse, hvor der ogsaa kommer et borgerligt Element, som sikkert kan bidrage sit til at gøre Kunsten mere skattet i Befolkningen, end de tidligere Bestyrelser har formaaet. Vi har i 70 Aar haft selvsupplerende Bestyrelser, væsentligt bestaaende af Kunstnere, uden at Befolkningen og Museet er blevet knyttet saaledes til hinanden, som ønskeligt kunde være, og der vil sikkert ikke ske nogen Forværrelse af dette Forhold ved det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Tvært-